Хотів би я в слово єдине
Вмістити всю душу смутну.
Віддать його вільному вітру —
Нехай би одніс вдалину.

Нехай би печаль в отім слові
До тебе моя попливла,
Щоб ти її кожну хвилину
Почути, кохана, могла.

І навіть, коли серед ночі,
Заплющиш ти очі ясні,
І тут щоб знайшло моє слово
Тебе у найглибшому сні.